

30.1.2015

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

Subiect: Petiția nr. 1128/2012, adresată de L.A., de cetățenie armeano-rusă, privind presupusa discriminare și recunoașterea calificărilor sale profesionale

1. Rezumatul petiției

Petiționara este de origine armeano-rusă și este căsătorită cu un cetățean al UE de cetățenie germano-elenă. Petiționara susține că este victima obstrucționării și a discriminării din partea autorităților germane, dat fiind faptul că aceasta a întâmpinat mari dificultăți în ceea ce privește obținerea permisului de ședere în Germania, că părinților ei nu li s-a acordat viza pentru a o ajuta temporar la creșterea copilului, că diploma sa de doctor obținută în Letonia nu este recunoscută în Germania și că aceasta a fost hărțuită moral la locul de muncă. Petiționara consideră că ar fi trebuit să i se acorde un permis de ședere imediat, întrucât, în Grecia – unde petiționara și soțul acesteia au locuit înainte de a se muta în Germania, avea un permis de ședere și întrucât este căsătorită cu un cetățean al UE care și-a exercitat dreptul la liberă circulație în UE. Petiționara consideră, de asemenea, că ar trebui să i se recunoască calificările profesionale în Germania, întrucât acestea i-au fost recunoscute în Grecia, unde a lucrat ca medic.

2. Admisibilitate

Declarată admisibilă la 20 decembrie 2012. Comisia a fost invitată să furnizeze informații [articolul 216 alineatul (6) din Regulamentul de procedură].

3. Răspunsul Comisiei, primit la 27 martie 2013

Petiționara, care este resortisantă a unei țări terțe, căsătorită cu un cetățean al Uniunii Europene care deține dublă cetățenie germană și elenă, reclamă dificultățile întâmpinate la solicitarea (a) unui permis de ședere în Germania;

- b) unui permis de ședere în Germania pentru părinții ei care sunt resortisanți ai unei țări terțe și
- c) recunoașterii calificărilor ei profesionale în Germania.

Potrivit reclamantei, cetățeanul UE și membrii familiei sale au avut reședința în Grecia pentru o perioadă de timp nedeterminată.

Observațiile Comisiei

Problema privind permisul de ședere al petiționarei:

În conformitate cu articolul 21 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, „orice cetățean al Uniunii are dreptul de liberă circulație și de ședere pe teritoriul statelor membre, sub rezerva limitărilor și condițiilor prevăzute de tratate și de dispozițiile adoptate în vederea aplicării acestora”.

În acest context, Directiva 2004/38/CE definește condițiile care reglementează exercitarea dreptului la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora și a drepturilor conferite cetățenilor UE.

În conformitate cu articolul 7 din Directiva 2004/38/CE, un cetățean al Uniunii și membrii familiei sale au dreptul de ședere pe teritoriul statului membru gazdă pentru o perioadă mai mare de trei luni în cazurile în care cetățeanul Uniunii este lucrător care desfășoară activități salariate sau activități independente sau dispune de suficiente resurse pentru el și pentru membrii familiei sale, astfel încât să nu devină o sarcină pentru sistemul de asistență socială al statului membru gazdă, și deține asigurări medicale complete în statul membru gazdă.

Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 3 din Directiva 2004/38/CE, aceasta se aplică numai cetățenilor Uniunii care se deplasează sau își au reședința într-un stat membru, altul decât cel ai cărui resortisanți sunt.

Potrivit petiționarei, autoritățile germane susțin că drepturile sale trebuie să fie evaluate în temeiul legislației germane, fără a lua în considerare legislația UE, deoarece soțul ei deține cetățenia germană în plus față de cetățenia elenă.

Cu toate acestea, în conformitate cu hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-370/90 Singh,

„un resortisant al unui stat membru ar putea fi descurajat să își părăsească țara de origine pentru a exercita o activitate salariată sau independentă prevăzută în tratat pe teritoriul unui alt stat membru dacă, la întoarcerea în statul membru al cărui cetățean este în vederea exercitării unei activități salariate sau independente, condițiile de intrare și ședere nu sunt cel puțin echivalente cu cele de care s-ar bucura în temeiul tratatului sau al legislației secundare pe teritoriul altui stat membru.

În special, el ar fi descurajat să facă acest lucru dacă soțului/soției și copiilor săi nu li s-ar permite, de asemenea, intrarea și șederea pe teritoriul statului său membru de origine în condiții cel puțin echivalente cu cele care le sunt recunoscute de dreptul comunitar pe teritoriul altui stat membru”.

În consecință, autoritățile germane trebuie să îl trateze pe soțul petiționarului cel puțin ca resortisant care se întoarce, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, și să acorde petiționarului și soțului ei drepturi echivalente cu cele acordate de legislația UE unui resortisant al Uniunii Europene și soțului/soției sale care își exercită dreptul la liberă circulație.

Comisia dorește să ia legătura cu autoritățile germane în ceea ce privește această chestiune și, astfel, ar dori să solicite petiționarului permisiunea de a dezvălui identitatea ei autorităților germane.

Problema privind permisul de ședere al părinților petiționarului:

Articolul 2 din Directiva 2004/38/CE definește „membrul de familie” al unui cetățean al Uniunii Europene care poate beneficia de drepturile stabilite prin directivă. În conformitate cu articolul 2 din Directiva 2004/38/CE, numai „ascendenții direcți care se află în întreținere” se încadrează în definiția membrilor de familie ai unui cetățean al UE.

Petiționara nu a adus în discuție problema solicitării unui permis de ședere pentru părinții ei din cauza faptului că ei se află în întreținerea sa și a soțului său. În consecință, eliberarea unui permis de ședere pentru părinții petiționarului nu intră sub incidența Directivei 2004/38/CE și ține de competența statului membru în cauză.

Problema privind recunoașterea calificărilor profesionale ale petiționarului:

Din informațiile puse la dispoziția Comisiei, se pare că petiționara și-a obținut calificarea în medicina generală în Letonia. Petiționara a întâmpinat dificultăți atunci când a solicitat recunoașterea calificării sale în Germania.

Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale se aplică atunci când un resortisant al unui stat membru dorește să desfășoare o profesie reglementată într-un stat membru altul decât cel în care și-a obținut calificarea profesională. Directiva se aplică, de asemenea, resortisanților din țări terțe care sunt membri de familie ai unui cetățean UE care își exercită dreptul său de liberă circulație în cadrul Uniunii Europene, prevăzut de Directiva 2004/38/CE.

Prin urmare, se pare că autoritățile germane competente ar trebui să aplice Directiva 2005/36/CE atunci când iau o decizie cu privire la cererea petiționarului de recunoaștere a diplomei sale în medicină generală. În cazul în care calificarea sa din Letonia îndeplinește cerințele armonizate minime de formare menționate la articolul 24 din Directiva 2005/36/CE, iar titlul său este enumerat în anexa V punctul 5.1.1., ea ar putea să beneficieze de recunoașterea automată a calificării sale. În caz contrar, se aplică așa-numitul sistem general, în care autoritățile germane pot compara formarea urmată în Letonia cu cerințele germane. În cazul unor diferențe semnificative între cele două formări, autoritățile germane ar putea solicita efectuarea unei măsuri compensatorii înainte de a acorda recunoașterea.

Petiționara ar putea să solicite informații suplimentare și asistență din partea Punctului de contact național din Germania, ale cărui detalii se găsesc pe următorul site:

http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/contact/index_en.htm.

Concluzie

Comisia ar dori să solicite petiționarei permisiunea de a dezvălui identitatea ei și a soțului ei autorităților germane pentru a putea să ceară informații suplimentare privind eliberarea permisului ei de ședere și drepturile soțului ei în calitate de cetățean al Uniunii Europene care deține dublă cetățenie.

4. Răspunsul Comisiei (REV), primit la 30 ianuarie 2015

În ceea ce privește faptul că petiționara a avut nevoie de o viză pentru a intra în Germania și nu a primit o carte de rezidență în conformitate cu Directiva 2004/38/CE, ci un permis de ședere valabil 3 ani, conform legislației naționale pentru resortisanții unei țări terțe, fapt confirmat de hotărârea unei instanțe germane care a refuzat să aplice legislația UE privind libera circulație în cazul petiționarei, ea fiind resortisantă a unei țări terțe și soția unui resortisant germano-elen cu dublă cetățenie, atunci când s-a mutat din Grecia în Germania, Comisia a inițiat o procedură EU Pilot.

Petiționara consideră, de asemenea, că trebuie să i se recunoască calificările profesionale în Germania, întrucât acestea i-au fost recunoscute în Grecia, unde a lucrat ca medic.

Comisia a primit ultimul răspuns din partea Germaniei la 10 septembrie 2014.

În răspunsul său, guvernul german declară că, în ceea ce privește cazul specific al petiționarei, din informațiile pe care le deține, nu s-a introdus nicio cale de atac împotriva hotărârii instanței naționale. În termeni mai generali totuși acesta prezintă măsurile deja luate și măsurile suplimentare pe care le va lua pentru a se asigura că, în viitor, cazuri precum cel al petiționarei vor fi rezolvate în conformitate cu legislația UE.

Autoritățile germane confirmă opinia juridică a Comisiei conform căreia legislația UE privind libera circulație se aplică în situații transfrontaliere, inclusiv atunci când resortisanții unui stat membru se întorc în acel stat după ce și-au exercitat cu adevărat și efectiv dreptul la liberă circulație într-un alt stat membru. Reflectând acest punct de vedere, manualul german privind vizele conține, din vara anului 2013, dispoziții pentru a garanta că legislația UE privind libera circulație poate fi aplicată în ceea ce privește vizele de intrare pentru membrii familiei unui cetățean UE cu dublă naționalitate, care sunt resortisanți ai unei țări terțe, în cazul în care cetățeanul UE și-a exercitat cu adevărat și efectiv dreptul la liberă circulație.

Mai mult, Comisia este informată că modificări similare celor din manualul german privind vizele vor fi aduse în cursul anului 2015 dispozițiilor administrative generale referitoare la Legea privind libera circulație. Aceștia se vor asigura că și drepturile de ședere ale membrilor familiei unui cetățean UE în Germania sunt stabilite de legislația UE privind libera circulație dacă acesta din urmă și-a exercitat cu adevărat și efectiv dreptul la liberă circulație.

Din informațiile disponibile Comisiei, se pare că în ceea ce privește recunoașterea calificărilor petiționarei, Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale ar trebuie să fie aplicabilă. Profesionaista și-a obținut calificarea profesională în unul dintre statele membre, în Letonia și, în plus, ea poate beneficia de Directiva 2005/36/CE ca membru al familiei unui cetățean UE, astfel cum se prevede în Directiva 2004/38/CE. În consecință, autoritățile germane trebuie să evalueze cererea sa în conformitate cu directiva.

În temeiul articolului 51 alineatul (2) din Directiva 2005/36/CE, procedura de examinare a unei cereri trebuie să conducă la o decizie justificată în mod corespunzător a autorităților

germane competente, în termen de trei luni de la depunerea cererii complete. Acest termen-limită poate fi extins cu o lună în cazurile la care se face referire în directivă. Decizia națională sau neluarea unei decizii în termenul menționat anterior face obiectul unei acțiuni în justiție în temeiul legislației naționale.

Concluzie

Din informații reiese că, ca răspuns la procedura EU Pilot inițiată de Comisie, Germania a luat deja măsuri pentru a se asigura că resortisanții UE cu dublă cetățenie care își exercită cu adevărat și în mod efectiv dreptul la libera circulație vor beneficia de normele privind reîntregirea familiei din legislația UE în ceea ce privește intrarea în Germania. Măsuri suplimentare referitoare la reședința lor în Germania sunt planificate pentru 2015. Acestea ar trebui să asigure că legislația UE este aplicată corect în cazuri precum cel al petiționarei. Comisia va rămâne vigilentă în privința acestei chestiuni importante.

În cazul în care petiționara se confruntă cu dificultăți privind recunoașterea calificării sale profesionale, aceasta ar putea să ia în considerare posibilitatea inițierii în mod individual a unei căi de atac împotriva deciziei autorităților competente.